

Ο άγιος Ιωνάς ο θαυματουργός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

?? ???? ???? ???? ?? ???? ? ???? ?

?? ?? ? ? ? ?

Η μάχη του αίματος άρχισε απ' την πρώτη στιγμή, που ο σπόρος του ευαγγελικού κηρύγματος έπεσε στη γη.

???? ? ? ? ? ? ? ? ? . ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

?? ???? ? ? ? ? , ?? ? ? ? , ?? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

Η μάχη των δακρύων άρχισε λίγο αργότερα, τότε που ο πρώτος αγωνιστής της ερήμου, ο Μέγας Αντώνιος εγκατέλειψε το χωριό του και τον κόσμο και τράβηξε στα ερημικά μέρη της Αιγύπτου.

???? ? ? ? ? ? ? ? ? , ?? ? ? ? ?

?? ???? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? . ???? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

Ένας από αυτούς τους αγωνιστές του πνεύματος υπήρξε κι ο άγιος Ιωνάς, ο όσιος και ασκητής και μέγας ερημίτης και θαυματουργός.

Απ' την παιδική του ηλικία θα πρέπει να γνώρισε τον Χριστό και τον αγάπησε. Μέσα στην αγνή και άδολη καρδιά του αποθησαύριζε με λαχτάρα κι αφοσίωση τα λόγια του Θεού, που άκουε στην εκκλησία. Μ' αυτά μεγάλωνε. Και μ' αυτά μέρα με τη μέρα μεγάλωνε και στην καρδιά του βαθύς ο πόθος να ζήσει μια ζωή που θα είχε σαν οδοδείκτη και σκοπό τα λόγια του Χριστού. Γι' αυτό, όταν κάποτε έμαθε πως οι άνθρωποι του Πάπα της Ρώμης γύριζαν τις χώρες της Ευρώπης και καλούσαν τους πιστούς σε εκστρατεία για την απελευθέρωση των Αγίων Τόπων από τους μουσουλμάνους, πρώτος κι αυτός μαζί με τριακόσιους άλλους Έλληνες ορθοδόξους, που εργαζόντουσαν στη Γερμανία, έσπευσε να στρατολογηθεί για να συμμετάσχει στον ιερό αγώνα. Η στρατιά αυτή, που την ξέρουμε, σαν δεύτερη Σταυροφορία 1147-1149, διαλύθηκε προτού να φθάσει στον προορισμό της. Έτσι οι τριακόσιοι αυτοί Έλληνες, που είναι γνωστοί σαν Αλαμάνοι, συνέχισαν τον δρόμο τους με σκοπό να πραγματώσουν ένα ιερό πόθο που είχαν. Να προσκυνήσουν στην Ιερουσαλήμ, που την κρατούσαν ακόμη χριστιανοί Ευρωπαίοι. Και το έκαναν. Μετά την πραγμάτωση του πόθου τους αποφάσισαν να μη επιστρέψουν στις εργασίες τους, άλλα να παραμείνουν και να ζήσουν τη μοναχική κι ασκητική ζωή εκεί στην έρημο του Ιορδάνου. Επειδή όμως εκεί κατεδιώκοντο από τους Σαρακηνούς και τους Λατίνους, μια μέρα μαζεύτηκαν όλοι τους και με αρχηγό τον Αυξέντιο, που αργότερα ασκήτεψε στην Καρπασία ήλθαν όλοι στην Κύπρο γύρω στο 1150 ή και αργότερα. Το καράβι που τους έφερνε έφτασε στην Πάφο, όπου και τσακίστηκε επάνω στους βράχους του λιμανιού. Οι χριστιανοί στρατιώτες, αφού με πολλές ταλαιπωρίες βγήκαν στη στεριά, αποφάσισαν να διασκορπισθούν και να ζήσουν την ασκητική ζωή στην Κύπρο. Και το έπραξαν. Κι ο μιν φίλος του αγίου, ο όσιος Κενδέας, στην αρχή τακτοποιήθηκε σε μια καλύβα που είχε στήσει σ' ένα βράχο εκεί κοντά στην ακρογιαλιά της Πάφου. Ο όσιος Ιωνάς, αφού αποχαιρέτησε τον φίλο και συνασκητή του Κενδέα, προχώρησε, κι αφού πέρασε από διάφορα μέρη, ήλθε κι εγκαταστάθηκε σ' ένα σπήλαιο της περιοχής Μάντρες της Τραχιιάδος Αποστολή του Αγίου Ιωνά, η οποία έγινε το 1208, κατόρθωσε να επιστρέψει στην Παλαιστίνη και να επισκεφτεί τον Ιερό Τάφο, το 1214. Ο άγιος Κενδέας, ο οποίος ήταν από την Κωνσταντινούπολη, πήγε στην Πάφο και εγκαταστάθηκε στο σπήλαιο της Τραχιιάδος, το 1214.

Μέσα στο σπήλαιο αυτό έστησε ο άγιος το ασκητήριό του κι άρχισε τον αγώνα του. Αγώνα σκληρό ενάντια στη σάρκα του. Γνωρίζει ο ασκητής ότι «η σαρκ επιθυμεί κατά του πνεύματος». Γι' αυτό κι η προσοχή του στρέφεται απ' την πρώτη στιγμή στο να δαμάσει κι υποτάξει τον εχθρό αυτό. Και το κατορθώνει με τη δύναμη και τη χάρη του Ιησού Χριστού. Θεληματικά υποβάλλει τον εαυτό του σε διάφορες κακοπάθειες. Κακοπάθειες που συνεπάγεται ο διαρκής αγώνας κι η συνεχής προσπάθεια και πάλη να περιφρουρήσει την ηθική του αξία και ακεραιότητα. Με την τακτική προσευχή, την εγκράτεια και την αυστηρή άσκηση, τη νηστεία και την προσεκτική μελέτη του λόγου του Θεού κατόρθωσε να υποδουλώσει τη «σάρκα τω πνεύματι». Αλλ' «ο πειράζων» δεν τον αφήνει ήσυχο.

Κάποτε μάλιστα που ο άγιος έστελλε τον υποταχτικό του να του φέρνει νερό, — δεν είχε εκεί κοντά — ο διάβολος να τι επενόησε για να στερήσει το νερό από τον άγιο.

Τι έκαμε; Για κάμποσες μέρες, όταν έβλεπε τον υποταχτικό με το σταμνί να φέρνει το νερό, έπαιρνε τη μορφή του αγίου και στεκόταν αρκετά μέτρα έξω από το σπήλαιο• έπαιρνε το σταμνί, έχυνε το νερό κι έδιωχνε τον υποταχτικό. Με τον τρόπο αυτό πέρασαν αρκετές μέρες. Το δράμα της δίψας βασάνιζε τον άγιο. Κάποια μέρα, ύστερα από καιρό, που έτυχε να 'ρθει ο υποτακτικός να πάρει το σταμνί και τον είδε ο άγιος, του έκαμε τρομερά παράπονα:

- Παιδί μου, του είπε, τι έπαθες και για τόσες μέρες μ' άφησες χωρίς λίγο νερό; Τα χείλη μου κάηκαν απ' τη δίψα κι οι δυνάμεις μου κοντεύουν να χαθούν.

- Γέροντα μου, απήντησε ο υποτακτικός. Κάθε εβδομάδα εδώ κι ένα μήνα, όταν σου φέρνω το νερό, βγαίνεις από τη σπηλιά, παίρνεις το σταμνί και με διώχνεις.

Ύστερα από την εξήγηση κατάλαβε ο άγιος το τέχνασμα του πονηρού και του είπε:

— Παιδί μου, στο εξής, αν με δεις και χίλιες φορές στον δρόμο σου, ουδέποτε να μου δώσεις αυτό που μου φέρνεις, παρά μονάχα, όταν μπεις στην κατοικία μου.

Εννοείται πως ο άγιος, μετά την ταλαιπωρία του αυτή προσευχήθηκε θερμά στον Θεό και με το ραβδί του, σαν άλλος Μωϋσής, κτύπησε τον βράχο εκεί στη σπηλιά του και το θαύμα έγινε. Μια πηγή από κρυστάλλινο νερό άνοιξε στη στιγμή, για να ικανοποιεί τις ανάγκες του αγίου και όσων τον επεσκέπτοντο, για να πάρουν τις ευλογίες του. Η βρύση αυτή υπήρχε μέχρι το 1912 κι ήταν γνωστή σαν το «άγιασμα του οσίου». Δυστυχώς ο φανατισμός των μουσουλμάνων που κατοικούσαν το Πέργαμον ξέσπασε κάποια μέρα και πάνω στην πηγή και το σπήλαιο «σπηλιάϊν» του αγίου. Με μηχανές γκρέμισαν το σπήλαιο και κατέστρεψαν την πηγή. Για να καλύψουν το έγκλημα τους φύτεψαν πάνω απ' την τοποθεσία εκείνη κάμποσα κλήματα. Το ίδιο έκαμαν και με τον ναό του οσίου. Οι χριστιανοί καταδιωγμένοι έφυγαν από το μέρος εκείνο και μαζί τους μετέφεραν και την εικόνα του αγίου, που φυλάσσεται στην Ξυλοτύμπου. Η εικόνα είναι παλαιά και κατεστραμμένη σχεδόν κατά το ήμισυ. Δεν έχει χρονολογία και φέρει επάνω τούτη την επιγραφή:

«Όστις προσφέρει δώρον εις την εμήν ανάμνησιν, καμέ προς Θεόν ευρήσει προστάτην».

Κι είναι προστάτης ο άγιος γιατί με την όλη ζωή του ευηρέστησε στον Κύριο. Νίκησε τη σάρκα του και τον παλαιό άνθρωπο που έχουμε όλοι μέσα μας. Νίκησε

τον διάβολο με τη δύναμη του Σταυρού. Νίκησε και τον κόσμο της αμαρτίας και μένει παράδειγμα σε μας. Παράδειγμα ζωντανό. Παράδειγμα ζηλευτό. Παράδειγμα ελκυστικό. Παράδειγμα που θα διαλαλεί στους αιώνες τί μπορεί να πετύχει ο άνθρωπος σαν δώσει πραγματικά την καρδιά του στον Θεό. Σάν αφήσει να περιλούσει την ψυχή του η πίστη η καυτή, η πίστη η θαυματουργική.

Με τη δύναμη της πίστεως του ο ευσεβής και πιστός αυτός στρατιώ της του Χριστού βγήκε νικητής ενάντια σε όλους τους πειρασμούς και τις παγίδες του εχθρού και έγινε και μένει στοιχείο ωφέλιμο και ευεργετικό σε όλους. Πλείστα θαύματα έκαμε, όταν ζούσε.

Ένα απ' αυτά είναι και τούτο: Κάποτε τον επεσκέφθη στο κατάλυμα του ένας πατέρας κρατώντας στα χέρια τα νεκρά παιδί του κι αφού γονάτισε μπροστά του, άρχισε να του λέει με σπαραγμό ψυχής:

— Γέροντα μου, σπλαχνίσου με. Ένα το έχω και μου το πήρε ο χάρος. Ξέρω πως σαν παρακαλέσεις συ τον Θεό, ο Θεός θα σε ακούσει και θα μου ξαναδώσει πίσω ζωντανό το παιδί μου. Γέροντα μου, λυπήσου με.

Στην παράκληση του πονεμένου πατέρα ο άγιος σηκώθηκε. Έτρεξε κοντά του κι αφού γονάτισε μπροστά στο νεκρό παιδί, άρχισε να προσεύχεται με κατάνυξη. Στο τέλος παίρνοντας το νεκρό παιδί από το χέρι του είπε:

— Στο όνομα του Ιησού Χριστού του Λυτρωτή και Θεού μας σου λέω: «Σήκω παιδί μου».

Στη στιγμή το νεκρό παιδί, σαν να ξυπνούσε από βαθύ ύπνο, άνοιξε τα μάτια. Ο ασκητής το σήκωσε και το παράδωσε στον ευτυχισμένο τώρα πατέρα. Όλοι τότε δόξασαν τον Θεό, που είχε δώσει τέτοια εξουσία στον όσιό του.

Εκεί στη σπηλιά έζησε ο άγιος όλες τις μέρες της ζωής του. Από αυτή βγήκε μόνο μερικές φορές για να επισκεφθεί τον φίλο του όσιο Κενδέα, ο οποίος ύστερα από καιρό εγκατέλειψε την Πάφο κι ήρθε κι εγκαταστάθηκε σε μια άλλη σπηλιά, που βρισκόταν κοντά στο Αυγόρου εκεί κοντά που βρίσκεται σήμερα κι ο ναός του. Από καιρό σε καιρό οι άγιοι έβγαιναν από τη σπηλιά τους και επεσκέπτοντο, ο ένας τον άλλο για αλληλοενίσχυση. Εκεί στη σπηλιά οι πιστοί τον βρήκαν μια μέρα νεκρό. Το σκήνωμα του ανέδιδε μια ευωδιά. Με δάκρυα πήραν το λείψανο και το έθαψαν εκεί που έζησε τη ζωή της ασκήσεως του.

Το ευεργετικό έργο του συνέχισε ο όσιος και μετά τον θάνατο του σε όσους με πίστη κατέφευγαν στη χάρη του. Με πίστη ας καταφεύγουμε κι εμείς νοερά σ' αυτόν κι ας εκζητούμε τη μεσολάβηση του στα πολυποίκιλα προβλήματα μας. Προ

παντός σήμερα που εξ αίτιας των αμαρτιών μας το ήμισυ σχεδόν του νησιού μας στενάζει κάτω από την αρβύλα του πια βάρβαρου κατακτητή. Σήμερα, ας γονατίσουμε κάθε βράδυ και με πόνο ψυχής ας λέμε:

Όσιε Ιωνά, συ που με τους πνευματικούς αγώνες σου απολαμβάνεις σήμερα κοντά στον Κύριο την αγάπη του, άκουσε την παράκληση μας και σπλαχνίσου μας. Πολύ φταίξαμε στον Κύριο μας.

?? ?????? ?? ?????? ???? ?? ??? ?? ?????? ?? ?????? ?????.

????, ??? ?? ?? ????? ??, ?? ?? ?????? ?? ?? ?? ?????? ?? ?????? ?? ?????? ??? ??.

?? ?????? ?? ?????? ??? ?? ?????? ?? ?? ?? ?????? ??.

?? ?????? ?? ?????? ???.

?? ???????????.

?? ?????? ?? ?? ?? ?????? ?? ?? ?? ?? ?????, ?? ?????? ?? ???.

???, ?????? ??!

Ταίς του Οσιου Ιωνά πρεσβείαις ο Θεός ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Απολυτίκιο

Ήχος α'. Της ερήμου πολίτης και εν σώματι άγγελος...

????: pigizois.net